

# Dobrosława Świerczyńska

---

"Oddziaływanie teatru krakowskiego na warszawski od Koźmiana do otwarcia Teatru Polskiego Szyfmana", Roman Taborski, "Zeszyty Naukowe UJ. Prace Historycznoliterackie" z.58, Kraków 1985 : [recenzja]

---

Biuletyn Polonistyczny 30/1 (103), 309

---

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ŚWIĘCH Jerzy: Okres? (Jeszcze o tzw. poezji okupacyjnej).  
/W:/ Teoretycznoliterackie tematy i problemy. Z Dziejów  
Form Artystycznych w Literaturze Polskiej. T. LXVII. Red.  
J. Sławiński. Wrocław 1986, Oss., PAN IBL, s. 217-233.

Autor pokazuje ograniczenia i niebezpieczeństwa, jakie kategoria "okresu okupacyjnego" stwarza dla interpretatorów twórczości i świadomości poetyckiej tego czasu. Stara się przekroczyć te ograniczenia dając z jednej strony analizom poezji okupacyjnej szerokie tło historyczne, z drugiej - ukazując rolę wydarzeń okupacyjnych w rozwoju literackim poetów różnych pokoleń i różnych orientacji.

BP/103/107

J.W.

---

TABORSKI Roman: Oddziaływanie teatru krakowskiego na warszawski od Koźmiana do otwarcia Teatru Polskiego Szyfmana. "Zeszyty Naukowe UJ. Prace Historycznoliterackie". Z. 58. Kraków 1985, s. 145-154.

Autor omówił zmiany w zespołach aktorskich, reżyserskich oraz zmiany repertuarowe i stylu gry, jakie dokonały się pod wpływem teatrów galicyjskich kierowanych przez S. Koźmiana i M. Pawlikowskiego w teatrach warszawskich - prywatnych i rządowych. Wybitni aktorzy i reżyserzy wykształceni w Krakowie, a występujący w Warszawie, spowodowali odnowienie teatru stołecznego. Zerwano z kanonami emploi, zrezygnowano ze spektakli "gwiazd" na rzecz zespołowości gry i różnorodności kreowanych ról, lansowano oszczędniejsze środki ekspresji, forsowano polski repertuar współczesny oraz "poważny" europejski. Krakowskie teatry udostępniały także podróżującym "warszawiakom" wielki repertuar romantyczny.

BP/103/108

D.Ś.